1. Integram esse Demosthenis Philippicam II. apparet ex dispositione. 1828. Auctumn.

2. Quaeritur, num duo loci Demosthenici de Decadarchia et Tetrarchiis a Philippo in Thessalia constitutis sibi repugnent. 1830. Vern.

3. Ostenditur Hegesippi esse orationem de Halonneso. 1830. Auct.

4. Notitia codicum Demosthenicorum I. 1833. Auct.

5. Notitia codicum Demosthenicorum II. 1834. Vern.

6. Notitia codicum Demosthenicorum III. 1834. Auct.
(Odyssee VII. übersetzt von Konrad Schwenck.)

7. Notitia codicum Demosthenicorum IV. 1835. Vern.

8. Notitia codicum Demosthenicorum V. 1836. Vern.

9. Demosthenis Philippicam III. habitam esse ante Chersonesiticam. 1837. Auct.

10. Herrn Dr. Theod. Heyse Beschreibung der griechischen Codices des Demosthenes zu Rom. 1838. Frühj.

11. Sitne restituendum κιττολόγος pro κισσολόγος nunc recepto in Demosth. Cor. §. 260. p. 313 extr.? 1840. Auct.

12. Die Aechtheit der Urkunden in des Demosthenes Rede vom Kranze vertheidigt gegen Herrn Prof. Droysen. 1841. Herbst.

13. Fortsetzung. 1842. Herbst.

14. Fortsetzung. 1843. Frühj.

15. Schluss. 1844. Frühj.

16. Nachtrag zu der Abhandlung über die Aechtheit der Urkunden bei Demosthenes. 1845. Frühj.

17. Demosth. Cor. §. 169. 1849.

18. Demosthenis oratio de symmoriis §§. 14–30. 1852. Vern.

19. Σ codicis Demosthenici conditio describitur. 1853. Auct.

J. T. Voemel
Neunzehn programme über Demosthenes.
1828–53.

EXAMINA. SOLEMNIA.

GYMNASII. FRANCOFURTENSIS.

J U S S U. E T. A U C T O R I T A T E.

SUMME. VENERANDI. CONSISTORII.

AUG. CONF.

H O C. I P S O. V E R N O. T E M P O R E.

PUBLICE. CELEBRANDA.

INDICIT.

Dr. Ioannes. Theod. Vœmelius.

Rector et Professor.

FRANCOFURTI. AD. MŒNUM.

T Y P I S. H E N R. L U D O V. B R Œ N N E R I.

MDCCCLII.

Quum nuper Boeckhii illustrissimi opus de Atheniensium administratione pecuniarum publicarum denuo prodiisse in diario Bergkii et Caesaris virorum doctissimorum literario gaudium declarans, caput de Symmoriis exponerem, dolebam quod Demosthenicus apparatus criticus adhuc in scrinio nostro lateret. Quapropter nunc data occasione speciminis certe edendi consilium cepi, secundum codices quum ceteros tum nostros quos scitote aliis locis enumeratos esse. Quare jam nihil nisi haec monenda esse videntur. F solum adscribebamus, ubicunque codex Bavaricus cum eo consentit. Notam autem vulgatae lectionis (= vulg.) ubi in annotatione adhibebo, intelligetis lectionem esse reliquorum librorum praeter nominatos in eadem annotatione; altera nota ceterarum (= „Ald. etc.“) nobis est editionum post eam plurimarum. De aliis rebus disserebamus in prolegomenis criticis, ut de hiatu in Σ passim relicto, de *ν* addito, de augmento *ἠβουλόμην* etc., de formis conjunctivi et optativi verborum *μι* terminantium, de *τέως ἕως* in *τέως* contractis, de omisso *ἄνδρες* in compellatione *ὦ Ἀθηναῖοι* per totam familiam codicis Aug. 1 $\frac{i}{u}$, de accentu genitivi *τριήρων*, de apice vocabuli *ἀθρόος*, rel. Interpretationem latinam addidimus, non tam ut esset ea loco commentariorum quos dicunt perpetuorum, quam ad verba recepta magis defendenda.

DEMOSTHENIS ORATIO DE SYMMORIIS §§ 14—30.

§. 14. *Ἐγὼ τοίνυν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ταῦτά τε καὶ[1] παραπλήσια τούτοις λογιζόμενος[2] λόγον μὲν οὐδέν' ἠβουλόμην θρασὺν οὐδ' ἔχοντα μάταιον[3] μῆκος[4] εὑρεῖν, τὴν μέντοι παρασκευήν, ὅπως ὡς[5] ἄριστα καὶ τάχιστα γενήσεται, πάνυ πολλὰ πράγματ' ἔσχον σκοπῶν. Οἴομαι[6] δὴ δεῖν ἀκούσαντας ὑμᾶς αὐτήν[7], ἂν ὑμῖν[8] ἀρέσκῃ, ψηφί-*
182. R. *ζεσθαι[9].* [15] *Ἔστι τοίνυν πρῶτον μὲν τῆς παρασκευῆς, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ μέγιστον οὕτω διακεῖσθαι τὰς γνώμας ὑμῶν[1], ὡς ἕκαστον ἑκόντα προθύμως ὅ τι ἂν δέῃ ποιήσοντα. Ὁρᾶτε γάρ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι, ὅσα μὲν[2] πώποθ' ἅπαντες ὑμεῖς[3] ἠβουλήθητε καὶ μετὰ ταῦτα τὸ[4] πράττειν αὐτὸς ἕκαστος ἑαυτῷ[5] προςήκειν ἡγήσατο, οὐδὲν πώποθ' ὑμᾶς[6] ἐξέφυγεν, ὅσα δ' ἠβουλήθητε μέν, μετὰ ταῦτα[7] δ' ἀπεβλέψατ' εἰς[8] ἀλλήλους ὡς*

§. 14. Ego igitur, Athenienses, et haec et his similia reputans, nullam orationem confidentem aut vanae prolixitatis exquirere volui, sed quae ratio instructionis et optima et expeditissima esset, considerando fui vehementer occupatus. Puto igitur eam auditam, si probata vobis fuerit, esse decernendam. [15] Prima itaque et maxima instructionis pars, Athenienses, est haec animorum vestrorum conditio, ut quisque ultro alacriter omni officio fungi velit. illud enim videtis, Athenienses, quaecunque unquam universi vos voluistis et postea quisque pro se gerenda putastis, eorum vos nihil unquam effugisse, quae vero voluistis quidem, post autem alius alium respexistis, tanquam ipse nihil, proximus omnia

αὐτὸς[9] *μὲν ἕκαστος οὐ ποιήσων, τὸν δὲ πλησίον πράξοντα*[10], *οὐδὲν πώποθ' ὑμῖν ἐγένετο.* [16] *Ἐχόντων δ' ὑμῶν οὕτω καὶ παρωξυμμένων*[1], *τοὺς διακοσίους καὶ χιλίους*[2] *ἀναπληρῶσαί φημι χρῆναι καὶ ποιῆσαι δισχιλίους, ὀκτακοσίους*[3] *αὐτοῖς προσνείμαντας. Ἐὰν γὰρ τοῦτ' ἀποδείξητε τὸ πλῆθος· ἡγοῦμαι, τῶν ἐπικλήρων καὶ τῶν ὀρφανῶν*[4] *καὶ τῶν κληρουχικῶν καὶ τῶν κοινωνικῶν καὶ εἴ τις ἀδύνατος ἀφαιρεθέντων, ἔσεσθαι χίλια καὶ διακόσια ταῦθ'*[5] *ὑμῖν σώματα.* [17] *Ἐκ τοίνυν τούτων*[1] *οἶμαι*[2] *δεῖν ποιῆσαι συμμορίας εἴκοσιν (ὥσπερ*[3] *νῦν εἰσίν*[4]*), ἑξήκοντα σώματ' ἔχουσαν ἑκάστην*[5]. *Τούτων δὲ τῶν*[6] *συμμοριῶν ἑκάστην διελεῖν κελεύω*[7] *πέντε μέρη κατὰ δώδεκ'*[8] *ἄνδρας, ἀνταναπληροῦντας*[9], *πρὸς τὸν εὐπορώτατον ἀεὶ τοὺς ἀπορωτάτους*[10]. *Καὶ τὰ μὲν σώματα ταῦτα*[11], *οὕτω συντετάχθαι φημὶ δεῖν*[12]. *δι' ὃ δέ, εἴσεσθε*[13], *ἐπειδὰν ὅλον τὸν τρόπον τῆς συντάξεως ἀκούσητε.* [18] *Τὰς δὲ τριήρεις πῶς; Τὸν ἅπαντ' ἀριθμὸν κελεύω τριακοσίας ἀποδείξαντας, κατὰ*[1] *πεντεκαιδεκαναΐαν*[2] *εἴκοσι ποιῆσαι μέρη, τῶν πρώτων ἑκατὸν πέντε, καὶ τῶν δευτέρων ἑκατὸν πέντε*[3], *καὶ τῶν τρίτων*
p. 183. R. *ἑκατὸν πέντε*[4] *ἑκάστῳ μέρει διδόντας, εἶτα συγκληρῶσαι*[5] *συμμορίᾳ σωμάτων ἑκάστῃ*[6] *τὴν πεντεκαιδεκαναΐαν, τὴν δὲ συμμορίαν ἑκάστῳ τῷ μέρει σφῶν αὐτῶν*[7] *τρεῖς ἀποδοῦναι*[8] *τριήρεις.* [19] *Ἐπειδὰν*[1] *δὲ ταῦθ'*[2] *οὕτως ἔχοντα*[3] *ὑπάρχῃ· κελεύω, ἐπειδὴ τὸ τίμημά ἐστι*[4] *τῆς χώρας ἑξακισχιλίων ταλάντων, ἵν' ὑμῖν*[5] *καὶ*[6] *τὰ χρήματα ᾖ*[7] *συντεταγμένα, διελεῖν τοῦτο καὶ ποιῆσαι, καθ' ἑξήκοντα τάλαντα, ἑκατὸν μέρη, εἶτα πέντε ἑξηκονταταλαντίας*[8] *εἰς ἑκάστην*[9] *τῶν μεγάλων τῶν εἴκοσι*[10] *συμμοριῶν ἐπικληρῶσαι, τὴν δὲ συμμορίαν ἑκάστῳ τῶν μερῶν μίαν ἑξηκονταταλαντίαν ἀποδοῦναι*[11], [20] *ὅπως, ἂν*[1] *μὲν*[2] *ὑμῖν ἑκατὸν δέῃ τριήρων, τὴν μὲν δαπάνην ἑξήκοντα τάλαντα συν-*

facturus esset, in iis nihil unquam vos promovisse. [16] Quod si vos ita estis animati atque incitati; numerum mille et ducentorum dico esse complendum, et octingentis adjunctis, bis mille faciendos. nam si hunc numerum plenum exhibeatis; existimo, si virgines orbae et pupilli et pecunia in coloniis collocata et communes haereditates itemque tenuiores cives dempti fuerint, praesto futura vobis esse corpora mille et ducenta. [17] Ex his igitur classes viginti censeo designandas, ut nunc sunt, quarum singulae sexagena corpora contineant. earum porro classium singulas in quinas dividi partes jubeo duodenarias, sic ut tenuissimi quique pro ratione locupletissimi pecuniam suppleant. Et corpora quidem haec sic ordinanda esse censeo. quod cur censeam, tum scietis, quum totam instructionis rationem audieritis. [18] Triremes autem quomodo? universum numerum trecentas designandas esse jubeo et in viginti partes, quarum singulae quindenas naves contineant, distribuendas, e prima centuria navibus quinis et e secunda centuria quinis et e tertia centuria quinis cuique [harum viginti] partium attributis, deinde singulae virorum societati quindenas naves sorte attribuendas, et societas suis singulis partibus ternas triremes distribuat. [19] Postquam haec ita confecta fuerint; jubeo, quum regionis nostrae aestimatio sit sex mille talentum, ut et pecuniae certus ordo vobis ineatur, eam dividi et centum fieri partes, quarum singulae sexagena talenta contineant, deinde quinquies sexagena talenta singulis magnis viginti classibus sorte attribuenda esse, classem autem singulam singulis quinariis sexagena talenta reddere debere, [20] ut si vobis centum triremibus fuerit opus, sumptum sexaginta talenta contribuant

τελῇ[3], *τριήραρχοι δ᾽ ὦσι δώδεκα*[4], *αν δὲ*[5] *διακοσίων*[6], *τριάκοντα μὲν ᾖ τάλαντα*[7] *τὴν δαπάνην συντελοῦντα, ἓξ δὲ σώματα τριηραρχοῦντα, ἐὰν δὲ τριακοσίων, εἴκοσι μὲν ᾖ τάλαντα τὴν δαπάνην διαλύοντα, τέτταρα δὲ σώματα τριηραρχοῦντα*[8]. [21] *Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ τὰ νῦν ὀφειλόμενα, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι*[1], *τῶν σκευῶν ἐπὶ τὰς τριήρεις τιμήσαντας ἅπαντ᾽*[2] *ἐκ τοῦ διαγράμματος νεῖμαι*[3] *κελεύω μέρη εἴκοσιν, ἔπειτα ταῖς μεγάλαις ἐπικληρῶσαι συμμορίαις μέρος ἓν χρήστων*[4] *ἑκάστῃ, τὴν δὲ συμμορίαν ἑκάστην διανεῖμαι τῶν αὑτῆς*[5] *μερῶν ἑκάστῳ*[6] *τὸ ἴσον*[7], *τοὺς δὲ*[8] *δώδεκα τοὺς ἐν ἑκάστῳ τῷ*[9] *μέρει ταῦτ᾽ εἰςπράξαντας τὰς*[10] *τριήρεις, ἃς*[11] *ἂν ἕκαστοι*[12] *λάχωσιν, παρεσκευασμένας*[13] *παρέχειν*[14]. [22] *Τὴν μὲν δαπάνην καὶ τὰ σκάφη καὶ τοὺς τριηράρχους καὶ τὴν τῶν σκευῶν εἴςπραξιν οὕτως ἂν*[1] *ἄρισθ᾽ ἡγοῦμαι καὶ πορισθῆναι καὶ παρασκευασθῆναι, πλήρωσιν*[2] *δέ, ἣ καὶ σαφὴς ἔσται*[3]
184. R. *καὶ ῥᾳδία, μετὰ ταῦτα λέγω*[4]. *Φημὶ τοὺς στρατηγοὺς δεῖν*[5] *διανεῖμαι τόπους δέκα*[6] *τῶν νεωρίων, σκεψαμένους*[7] *ὅπως ὡς ἐγγύτατ᾽ ἀλλήλων κατὰ τριάκοντ᾽ ὦσι νεώςοικοι*[8], *ἐπειδὰν δὲ τοῦτο ποιήσωσι, δύο συμμορίας καὶ τριάκοντα τριήρεις τούτων ἑκάστῳ προςνεῖμαι τῶν τόπων, εἶτ᾽ ἐπικληρῶσαι τὰς φυλάς.* [23] *τὸν δὲ ταξίαρχον*[1] *ἕκαστον*[2], *ὃν*[3] *ἂν ἡ φυλὴ τόπον λάχῃ*[4], *διελεῖν τρίχα καὶ τὰς ναῦς ὡςαύτως, εἶτ᾽ ἐπικληρῶσαι τὰς τριττῦς, ὅπως ἂν τῶν μὲν ὅλων νεωρίων ἓν ἑκάστῃ*[5] *μέρος ᾖ τῶν φυλῶν, τοῦ δὲ*[6] *μέρους ἑκάστου τὸ τρίτον μέρος ἡ τριττὺς ἔχῃ, εἰδῆτε δέ, ἄν τι*[7] *δέῃ, πρῶτον μὲν τὴν φυλήν, ὅπου τέτακται, μετὰ ταῦτα δὲ τὴν τριττύν*[8], *εἶτα τριήραρχοι τίνες καὶ τριήρεις ποῖαι*[9], *καὶ τριάκοντα μὲν ἡ φυλή, δέκα δ᾽ ἡ*[10] *τριττὺς ἑκάστη τριήρεις ἔχῃ*[11]. *ἐὰν γὰρ ταῦθ᾽ οὕτως εἰς ὁδὸν καταστῇ*[12], *εἴ τι καὶ*[13] *παρελείπομεν*[14] *νῦν (πάντα γὰρ ἴσως*[15] *εὑρεῖν οὐ ῥᾴδιον*[16]) · *αὐτὸ τὸ πρᾶγμ᾽ ἑαυτῷ*[17] *εὑρήσει, καὶ μία σύνταξις καὶ πασῶν τῶν νεῶν καὶ μέρους*[18] *ἔσται.*

et trierarchi sint duodecim, sin ducentis, triginta talenta sumptum contribuant et sex sint trierarchi, sin trecentis, viginti talenta sumptum contribuant et quatuor sint trierarchi. [21] Eodemque modo, Athenienses, etiam armamenta, quae nunc ad triremes debentur, aestimari omnia et e tabulis distribui jubeo in viginti partes, deinde singulis magnis classibus unam sorte tribui debitorum partem, quam deinde singula classis singulis suis partibus ex aequo dividat, et duodeni illi in singulis partibus exigant et quas singuli triremes sortiti fuerint, eas instructas exhibeant. [22] Sumptum igitur et alveos navium et trierarchos et armamentorum exactionem sic optime posse censeo et comparari et apparari. sed complementum, quod et certum sit et facile, postea dico. Censeo ab imperatoribus navalium decem loca esse deligenda, atque videndum ut quam proxime inter se absint aedificia, quorum singula triginta triremium sint capacia. Quod ubi fecerint; binas classes et tricenas triremes horum locorum singulis attribuant, deinde sortito tribus assignent. [23] Taxiarchus autem singulus locum, qui tribui suae obvenerit, trifariam dividat et naves similiter, deinde ternas partes sorte distribuat, ut singulae tribui una pars sit totorum navalium, et singularum partium tertiam partem tertia tribus pars obtineat, utque sciatis, si quid erit opus, primum tribus quo loco stationem habeat, deinde quo loco tertia ejus pars, tum trierarchi qui, et triremes quales, ac tricenas una tribus, denas unaquaeque tertia tribus pars triremes contineat. Quae si sic expedita fuerint, etiamsi quid nunc praetermisimus (neque enim facile sane est reperire omnia); id ipsa sibi res inveniet, et unus ordo tum omnium navium tum partis omnis erit.

[24] Ὑπὲρ δὲ χρημάτων καὶ πόρου φανεροῦ τινὸς ἤδη παράδοξον μὲν οἶδα λόγον, ὃν μέλλω λέγειν[1], ὅμως δ'[2] εἰρήσεται. Πιστεύω γάρ, ἐάν τις ὀρθῶς σκοπῇ, μόνος τἀληθῆ[3] καὶ τὰ γενησόμεν' εἰρηκὼς[4] φανεῖσθαι[5]. Ἐγώ φημι χρῆναι μὴ λέγειν νυνὶ περὶ χρημάτων. εἶναι γὰρ πόρον, ἂν[6] δέῃ, καὶ[7] μέγαν καὶ καλὸν καὶ δίκαιον, ὃν ἂν[8] μὲν ἤδη ζητῶμεν, οὐδ' εἰς τόθ'[9] ὑπάρχειν ἡγησόμεθ' ὑμῖν[10]. οὕτω πολὺ τοῦ πορίσαι νῦν ἀποσχήσομεν[11]. ἐὰν δ' ἐῶμεν, ἔσται. Τίς[12] οὖν ἔσθ' οὗτος[13] ὁ νῦν μὲν οὐκ ὤν, ὑπάρξων[14] δ' εἰς[15] τότε; αἰνίγματι γὰρ ὅμοιον τοῦ-
p. 185. R. τό γε[16]. ἐγὼ φράσω. [25] Ὁρᾶτε τὴν πόλιν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πᾶσαν ταύτην[1]. ἐν ταύτῃ[2] χρήματ' ἔνεστιν[3] ὀλίγου δέω πρὸς ἁπάσας[4] τὰς ἄλλας εἰπεῖν πόλεις. ταῦτα δ' οἱ κεκτημένοι τοιοῦτον ἔχουσι[5] νοῦν, ὥςτ', εἰ πάντες οἱ[6] λέγοντες φοβοῖεν[7] „ὡς ἥξει βασιλεύς, ὡς πάρεστιν[8], ὡς οὐδ'[9] οἷόν τε ταῦτ' ἄλλως ἔχειν", καὶ μετὰ τῶν λεγόντων ἴσοι[10] τὸ πλῆθος τούτοις χρησμῳδοῖεν[11], οὐ μόνον οὐκ ἂν εἰςενέγκαιεν, ἀλλ' οὐδ' ἂν[12] δείξαιεν οὐδ' ἂν[13] ὁμολογήσαιεν κεκτῆσθαι. [26] Εἰ μέντοι τὰ νῦν διὰ τῶν λόγων φοβερά[1], ἔργῳ πραττόμεν' αἴσθοιντο[2]· οὐδεὶς οὕτως ἠλίθιός ἐστιν ὅςτις οὐχὶ κἂν[3] δοίη καὶ πρῶτος[4] εἰςενέγκοι. τίς γὰρ αἱρήσεται[5] μᾶλλον αὐτὸς καὶ τὰ ὄντ'[6] ἀπολωλέναι[7], ἢ μέρος τῶν ὄντων ὑπὲρ αὑτοῦ[8] καὶ[9] τῶν λοιπῶν εἰςενεγκεῖν[10]; Χρήματα μὲν δή φημ' εἶναι τότε, ἂν ὡς ἀληθῶς δέῃ, πρότερον δέ, οὔ. [27] Διὸ μηδὲ ζητεῖν παραινῶ. ὅσα γὰρ ἂν νῦν πορίσαιτ' ἂν[1] ἢ[2] προέλοισθε πορίζειν, πλείων[3] ἐστὶ γέλως τοῦ μηδενός. φέρε γάρ,[4] ἑκατοστήν τις εἰςφέρειν[5] ἐρεῖ νῦν[6]; οὐκοῦν ἑξήκοντα τάλαντα[7]. ἀλλὰ πεντηκοστήν τις[8] ἐρεῖ, τὸ διπλοῦν; οὐκοῦν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι. καὶ τί τοῦτ' ἔστι πρὸς[9] διακοσίας καὶ χιλίας καμήλους, ἃς βασιλεῖ τὰ χρήματ' ἄγειν φασὶν οὗτοι; ἀλλὰ θῶ[10] βούλεσθε[11]

[24] De pecuniis autem et manifesta quadam earum parandarum ratione jam scio equidem incredibilem visum iri quam dicam orationem. dicetur tamen. confido enim, si quis recte consideret, fore ut me solum vera et ipso eventu comprobanda dixisse appareat. Ego jubeo nunc non dicendum esse de pecunia. copiam enim, si opus sit, affirmo adesse et magnam et praeclaram et justam, quam si nunc jam quaeramus, ne tum quidem praesto futuram putabimus vobis, tantum abest, ut nunc eam suppeditemus. sin omiserimus, praesto futura est. Quae est igitur illa nunc non parata, tum praesto futura? nam hoc quidem aenigmati simile est. ego dicam. [25] Videtis, Athenienses, totam hanc urbem. in hac opes insunt paene dixerim quae cum omnium reliquarum urbium opibus conferri possint. quas autem qui possident, eo animo sunt, ut si omnes oratores eos ita terrerent, venturum esse regem, adesse, ne posse quidem aliter fieri, et si una cum oratoribus alii totidem vaticinarentur, non modo non conferrent, sed ne ostenderent quidem, ne faterentur quidem se habere. [26] At si paesentes verborum terrores in rem conferri viderent; nemo ita stolidus est, qui non et contribuat et primus conferat. quis enim malit ipse cum fortunis interire, quam partem facultatum pro semet ipso et reliquis conferre? Pecuniam igitur tum in promptu fore affirmo, quum revera fuerit opus, non prius. [27] Proinde neque esse quaerendum censeo. quantumcunque enim nunc fortasse exigeretis aut statueretis exigere, id magis ridiculum est quam nihil. Age enim, centesimam jubebit aliquis nunc contribuere? proinde sexaginta talenta. At quinquagesimam dicet aliquis, duplum? proinde centum et viginti. ecquid hoc est ad ducentos et mille camelos, quos regi pecuniam vehere isti

δωδεκάτην ἡμᾶς[12] εἰςοίσειν[13], πεντακόσια τάλαντα; ἀλλ' οὔτ' ἂν[14] ἀνάσχοισθε[15], οὔτ'[16], εἰ καταθεῖτε, ἄξια τοῦ πολέμου τὰ χρήματα. [28] Δεῖ τοίνυν ὑμᾶς[1] τὰ μὲν ἄλλα[2] παρασκευάσασθαι, τὰ δὲ χρήματα νῦν μὲν ἐᾶν τοὺς κεκτημένους ἔχειν (οὐδαμοῦ γὰρ ἂν[3] ἐν καλλίονι σῴζοιτο τῇ πόλει),
186. R. ἐὰν δέ ποθ' οὗτος ὁ καιρὸς[4] ἔλθῃ[5], τότε, ἑκόντων εἰςφερόντων αὐτῶν, λαμβάνειν. ταῦτα δὲ καὶ δυνάτ' ἐστίν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ πράττειν καλὰ καὶ συμφέροντα καὶ βασιλεῖ περὶ[6] ὑμῶν[7] ἐπιτήδει' ἀπαγγελθῆναι, καὶ φόβος οὐκ ὀλίγος γένοιτ' ἂν ἐκείνῳ διὰ τούτων[8]. [29] Οἶδε μέν γε τριακοσίαις[1] τριήρεσιν, ὧν ἑκατὸν π'*[2] παρεσχόμεθ' ἡμεῖς, τοὺς προγόνους αὐτοῦ χιλίας ἀπολέσαντας ναῦς, ἀκούσεται δὲ τριακοσίας αὐτοὺς ἡμᾶς[3] νῦν[4] παρεσκευασμένους[5] τριήρεις[6], ὥςτε μὴ[7] κομιδῇ, μηδ' εἰ[8] πάνυ μαίνοιτο[9], νομίσαι ῥᾴδιόν τι[10] τὸ τὴν ἡμετέραν πόλιν ἐχθρὰν ποιήσασθαι. Ἀλλὰ μὴν εἴγ' ἐπὶ χρήμασιν αὐτῷ μέγ' ἐπέρχεται φρονεῖν· καὶ ταύτην ἀσθενεστέραν ἀφορμὴν τῆς ὑμετέρας εὑρήσει. [30] Ὁ μέν γε χρυσίον, ὥς φασιν, ἄγει πολύ[1]. τοῦτο δ' ἐὰν[2] διαδῷ[3], ζητήσει. καὶ γὰρ[4] τὰς κρήνας[5] καὶ τὰ φρέατ' ἐπιλείπειν[6] πέφυκεν, ἐάν τις ἀπ' αὐτῶν ἀθρόα καὶ[7] πολλὰ λαμβάνῃ[8]. ἡμῖν δὲ τὸ τῆς χώρας τίμημ' ὑπάρχον ἀφορμήν, ἑξακιςχίλια[9] τάλαντα, ἀκούσεται[10], ὑπὲρ ἧς ὡς μὲν τοὺς ἐπιόντας[11] ἐκείνων[12] ἀμυνούμεθα[13], οἱ ἐν[14] Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι[15] τῶν προγόνων αὐτοῦ μάλιστ' ἂν εἰδεῖεν. ἕως δ' ἂν κρατῶμεν, οὐκ ἔνι δήπου χρήμαθ' ἡμᾶς[16] ἐπιλειπεῖν[17].

dictitant? At ponam, si placet, nos collaturos duodecimam, quingenta talenta? Verum id nec sustineretis, nec, si numeraretis, bello par est ea pecunia. [28] Cetera igitur vobis sunt comparanda, pecunia relinquenda nunc suis possessoribus. nusquam enim reip. commodius custodiatur. quum vero aliquando haec necessitas venerit; tum ultro conferentibus ipsis accipietis. Haec et fieri possunt, Athenienses, et factu honesta sunt et utilia et digna quae regi de vobis nuncientur, et his auditis non levis ei terror incutiatur. [29] Scit quidem majores suos a trecentis triremibus, quarum nos centum et octoginta praebuimus, mille naves subactas amisisse, atque audiet trecentas triremes ipsos nos nunc instruxisse, ut prorsus non pro re facili, nec si valde insaniret, habiturus sit inimicitias nostrae urbis suscipere. At si propter pecuniam ei subit efferri animo; id quoque subsidium vestro infirmius reperiet. [30] Is enim aurum, ut ajunt, vehit multum. quod ubi distribuerit, requiret. nam natura ita comparatum est, ut et fontes et putei deficiant, si quis inde magnam copiam simul et crebro hauserit. nobis autem agri aestimationem sex mille talentum subsidio esse audiet, pro cujus defensione pugnaturos esse nos, majores ejus qui ad Marathonem et ad Salaminem fuerunt optime noverint. Dum vero superiores erimus, pecunia utique defici non possumus.

---

§. 14. 1) τὰ add vulg. — om Σ. F. Vind 1. Ulpian Morel. 2) λογιζομενοις Σ (sine accentu). 3) ἔχοντα μάταιον Σ. Aug 1. Per. Rhed. Goth. Vind 6. — μάταιον ἔχοντα vulg. 4) μήκοθεν Obs. Vind 3. 4. Vat b. 5) ὡς om F. β. ε. Aug 2. Y. Ω. v. Vulc. Vind 1. 3. 4. Pal 1. Vat b. 6) οἴομαι Σ. Reiskius. — οἶμαι vulg.
ην
7) αὐτοὺς vulg. Quod quomodo defendat Dobraeus, non intelligo. (Idem vult ἂν pro ἂν). — αὐτους Y. — αὐτὴν Σ. Aug 1. Rhed. Vind 3. Vat b. Obs. Weim. Fel. Ulpian Mor. 8) ὑμῖν om vulg. — habet Σ. Cf. Phil. I §. 30. 9) ψηφίσασθαι vulg. — ψηφίζεσθαι Σ. v. γρ β. Pal 1. Bodl. (Rüdiger. De cod. Dresd. p. 8). Ald etc.
ζε σα
Ulpian Morel. — ψηφίσασθαι F. — ψηφίζεσασθαι Vind 1. (ortum e ψηφίζεσθαι).

§. 15. 1) ὑμᾶς Aug 1. α. Ald T. (Dionys Sylb.) Rhed. Goth. Vind 6. 4. Per (qui codex ante γνωμὰς etiam κατὰ addidit). *F.* Vat b. Reiskius. Constructio frequentior. Cor. §. 18. Isocr. Nicocl. §. 12. — ὑμῶν Σ. codd Dionys. Vol. VI p. 947. et vulg. Cf. Plat. Pol. X p. 611 D: οὕτω καὶ τὴν ψυχὴν ἡμεῖς θεώμεθα διακειμένην. Lucian. Nigrin. c. 24. Neque erat quod Rüdigerus (De cod. Dresd. p. 9) de ὡς cum accusativo absoluto, qui aliud subjectum sequitur, dubitaret. Nam cf. Plat. Rep. IV p. 426 C: προαγορεύουσι τοῖς πολίταις τὴν κατάστασιν τῆς πόλεως ὅλην μὴ κινεῖν, ὡς ἀποθανουμένον ὃς ἂν τοῦτο δρᾷ. aliaque exempla apud eundem Matth. Gr. §. 568, 3. a. et Krüger. Gr. §. 56. III. Not. 10. 2) μὲν om Vulc. 3) πώποθ' (πώποτε Σ) ἅπαντες ὑμεῖς vulg. — πώποθ' ὑμεῖς ἅπαντες Rhed. Per. Goth. — ἅπαντες πώποτ' Aug 1. Vind 6. 4. — ὑμεῖς om Aug 1. α. β. Vind 6. 2. *F. Y. Ω.* v. Pal 1. pr Vat b. (Dionys. vulg). Non om Σ. 4) τὸ post ταῦτα om Aug 1. α. Vind 6. 5) αὐτῷ α. — αὐτῷ Vind 6. 6) ὑμεῖς pr Ω. 7) τὸ — — — ταῦτα εἰς post ταῦτα om Vind 3. 8) πρὸς vulg. Cf. Phil. III §. 35. — εἰς Σ. Dionys. — πρὸς *F.* 9) αὐτοὺς ον Paul. 10) πράξαντα α. Goth. Ald etc. — πράξαντα Per. — τὰ δέοντα πράξοντα Dionys. Cf. supra simplex ποιήσων.

§. 16. 1) παροξυνομένων vulg. — παρωξυμμένων Σ. Aug 1. α. Appfr. Ald T. Vind 6. Post hoc vocabulum et post nonnulla inferiora Vind 2. inseruit scholia a vulgatis non diversa nisi vitiis scripturae. 2) α, καὶ σ' Phot. s. v. Συμμορία. Cf. paulo inferior locus. — διακ. καὶ δισχιλίους Vat b sic linea notatum. 3) ὀκτακοσίους om Aug 2. — καὶ ὀκτακοσίους Σ. particula debetur praecedenti sibilae. 4) ὀρφανικῶν Aug 1. α. ὀρφανῶν Ald T. Rhed. Goth. (non Σ). — ὀρφανικῶν Per. — ὀρφανῶν Σ et vulg. Recte. nam ut ἐπίκληροι, sic pupilli immunes erant ipsi, contra socia haereditas et pecunia in coloniis collocata dominos, non nisi his opibus demptis impares factos, in Symmoriarum tabulis excipiebat. Non mutanda sunt, id quod Schaeferus voluit, κληρουχικῶν et κοινωνικῶν in κληρούχων et κοινωνῶν. Illos genitivos tuentur etiam Harpocr. Phot. s. vv. et Pollux VIII §§. 134 et 136. Contra Reiskius etiam ἐπικληρικῶν voluit scribere. Cf. Parreidt. De Symmoriis p. 29 sq. — In Σ margine lineolâ adpictâ (lemnisco) locus attentioni commendatur. 5) ταῦθ' om v. β. Pal 1. Vulc.

§. 17. 1) τούτων τοίνυν Harp. s. v. Συμμορία. Contra Phot. s. v. Συμμ. 2) οἴομαι Reiskius de suo. — om Vulc. 3) ὥσπερ καὶ α. — om καὶ Harpocr. l. c. et vulg. — Phot. sic: συμμορίας· κ' ναῦς vitio memorabili. 4) εἰσὶν om Vind 3. 5) σώματα ξ' ἑκάστην ἔχουσαν Harp. — ξ' σώματα ἑκάστην ἔχουσαν Phot. (cujus prima manus ζ pro ξ. Cf. Philemon. p. 142 ed. Osann. Zonar. et Etym. M. s. v.) 6) τῶν om Rhed. 7) κελεύω εἰς Ald V. Wolf. cf. §. 19. 8) καιωδεκα pr Σ, eadem manus correxit καταδώδεκα. 9) „Graece συγ sententiam exprimas: τοῖς εὐπορωτάτοις ἀεὶ προςνέμοντας τοὺς ἀπορωτάτους. — Vide an legendum ἐπικληροῦντας τοῖς εὐπορωτάτοις“ Dobraeus. Infra §. 18 recte συγκληρῶσαι et §. 21 ἐπικληρῶσαι, sed h. l. est alia sententia. Participii accusativus ἀνταναπληροῦντας non construendus cum infinitivo δεῖν διελεῖν, nec objicitur accusativus τοὺς ἀπορωτάτους participio ἀνταναπληροῦντας, ut Reiskius Ind. s. v. Πρός No. 8 et s. v. ἀνταναπληροῦν videtur verba construxisse, sed ἀνταν. absolute dictum et τοὺς ἀπορωτάτους apposita sunt ad ἄνδρας explicandi causa, sic: zu je zwölf männern, die gegenseitig ergänzen, nämlich immer die unbemittelsten im verhältniss zu dem bemittelsten. Commate post participium posito structuωτάτους ram declaravi. 10) ἀπόρους Aug 1. α. Ald T. Rhed. Goth. Vind 6. — ἀπόρους Per. — Pro τὸν εὐπορώτατον — — ἀπορωτάτους Vind 2 nihil nisi τὸν εὐπορωτάτους (sic). 11) ταῦτα habent Σ. Aug 1. α. Ald. T. Rhed. Per. Goth. — om vulg. 12) οὕτω συντετάχθαι φημὶ δεῖν Σ. Aug 1. Ald T. Rhed. Per. Goth. Vind 6. Sic bene copulantur. Vid. Klotz. Quaest. Crit. p. 71 sq. — οὕτω φημὶ δεῖν συντετάχθαι vulg. 13) ὁδεήσεσθαι pr Σ. correctrix ejusdem aetatis supra scripsit ει super η.

§. 18. 1) κατὰ τὴν vulg. — καὶ Goth. — τὴν om Σ. Aug 1. 2. β. Rhed. Per. Goth. Vind 6. 3. 4. Bav. (habet *F*). *Y. Ω.* v. Pal 1. Vat b. Recte. nondum enim res dicta est. contra recte additur articulus infra, ubi erat dicta. Cf. κατὰ δώδεκ' ἄνδρας, καθ' ἑξήκοντα τάλαντα proxima. 2) πεντεκαιδεκαναίαν vulgo

καναΐαν
ante Reiskium. item infra — πεντεκαιδεκαναυς Per. in marg: πεντεκαιδεκαναΐαν. „Malim ἀποδείξαντας, κατα ιε ναῦς, ut mox καθ' ξ' τάλαντα, ut alterum ex seq. fluxerit. Sed videtur leg. κατὰ τὰς ιε, ut Aphob. I §. 7. II §. 4. Lept. §. 33." *Dobraeus.* Conjectura superioribus satis refutata. 3) καὶ τῶν δευτέρ. ἑκ. πέντε om v. 4) δευτέρων — — τρίτων ἑκατὸν πέντε om pr Σ (habet καὶ τῶν ante δευτέρων), addidit antiqua manus minoribus literis et compendiis utens. — καὶ τῶν τρίτων ἑκ. π. om Pal 1, habet margo. 5) συνκληρῶσαι pr Σ, addidit antiqua manus γ. 6) ἑκάστη σωμάτων Vind 4. „Malim ἑκάστην τὴν πεντεκ." *Dobraeus.* At sententia est: „ut suas *quaeque symmoria* sortiatur 15 naves." 7) αὐτῶν Vind 6. 8) ἀποδιδόναι Aug 1. α. Ald T. Rhed. Per. Goth. Cf. aoristos superiores et §. 19 fin.

§. 19. 1) ἐπειθὲν Ald. Vitium correxerunt Ald V. Ald L. Weim. 2) ταῦτα καὶ Pal 1. 3) ἔχοντα Σ et omnes libri. Non sustuli invitis codd. h. l., ubi numeri exponuntur, hiatum. — οὕτως ἔχοντα ταῦτα Vulc. 4) ἐστι τὸ vulg. — τὸ om Σ. Vind 4. Harp. s. v. Ὅτι ἑξακιςχίλια (p. 136 Bkk.). Articulus ante alterum articulum facile ille quidem omissus, non necessarius est, si genitivus collocatione vel notione a suo substantivo separatur, quem dicunt partitivum. τὸ τίμημα τὸ τῆς χώρας ἐστί (sive τὸ τῆς χώρας τίμημα ὑπάρχει §. 30) est i. q. das Steuercapital des Landes ist etc. una notione; sed τὸ τίμημά ἐστι τῆς χώρας i. q. das Steuercapital beträgt von dem Lande 6000 Tal. Item Aphob. I §. 9: ἐκ τούτων ἡ ἐστὶ τὸ πλῆθος τῆς οὐσίας. Cf. Krüger. Gramm. §. 47, 9, 9. 5) ἡμῖν Vind 6. — ὑμῖν Vat b. 6) καὶ typothetae errore in Schaeferi Editione excidit. 7) ἢ om Goth. Inferius τάλαντα om Rhed. ante ἑκατόν. 8) ἑξήκοντα ταλαντείας vulg. Conjungenda sunt uno accentu haec vocabula, quum nec ταλαντία nec ταλαντεία simplicia graeca sint. — ἑξηκονταταλαντείας *F. Y. Ω.* v. Vind 1. 4. Pal 1. — ἑξηκονταταλαντείαν Vulc. (Morel. infra). — ἑξηκονταταλαντίας Σ. Aug 1. Per. Rhed. Goth. Vind 6. 3. Vat b. „Cf. ἑκατονταετία. Vid. Testimonia veterum de Appiano T. III p. 6 et 13 Schw." *Schaeferus.* Cf. πεντεκαιδεκαταλάντους Aphob. II §. 11. — Item infra. 9) ἑκάστη sine εἰς Aug 1. α. Ald T. γρY. Per. Rhed. Goth. Vind 6. „Pro εἰς ἑκάστην malim ἑκάστῃ. Vid. infra lin. 21." *Schaeferus.* Item *Dobraeus.* De ἐπικληρῶσαι εἰς cf. Smyrnaeorum et Magnetum foedus in Böckhii Corp. Inscr. No. 3137 p. 696. col. 2. No. 52. ut ἐπικληρῶσαι ἐπὶ ib. No. 2671 fin. Amat orator varietatem. 10) τῶν ante εἴκοσι om Aug 1. Rhed. Goth. „Recte adest. articulus enim repetitur, ubi plura deinceps ponuntur epitheta, quorum suam quodque notionem seorsum intelligendam continet. Soph. Oed. T. 1481: ὡς τὰς ἀδελφὰς τάςδε τὰς ἐμὰς χέρας. Eupolis ap. Longin. XVI, 3: μὰ τὴν Μαραθῶνι τὴν ἐμὴν μάχην." *Schaeferus.* — „Vel τῶν μεγάλων vel τῶν εἴκοσι videtur esse scholion" *Dobraeus.* Perspicuitatis causa addidit orator abundantia. 11) τὴν δὲ συμμορίαν — ἀποδοῦναι post ἐπικληρῶσαι om Ω.

§. 20. 1) ἐὰν vulg. — ἂν Σ. (Aug 1?) α. Ald T. Rhed. Goth. Vind 6. 2) μὲν om Vind 6. 3) συντελεῖν β. 4) ὦσινώδεκα pr Ω (ὦσινδώδεκα Σ). 5) ἐὰν δὲ δέῃ vulg. — ἂν δὲ Σ (quamquam paulo inferius ἐὰν δὲ ut vulgo). δέῃ om Σ. Aug 1. Rhed. Goth. Vind 6. 6) τριακοσίων Vind 3. frequens confusio. 7) ταλ. τὰ ante τὴν vulg. — τὰ om Σ. Aug 1. Rhed. Goth. Vind 6. Dresd. (Rüdig. de eo cod. p. 10). Cf. formulam ᾖ — συντελοῦντα sine articulo cum superiore συντελῇ et inferioribus σώματα τριηραρχοῦντα atque, ubi Reiskius τὰ articulum male inseruit, ᾖ — διαλύοντα. Etiam infra inter τάλαντα et τὴν Reiskius de suo τὰ (quod habet Per.) inseruit. Cf. ejusd. Praef. Vol. I p. XCVI. 8) τὴν δαπάνην συντελοῦντα et τριηραρχοῦντα et τὴν δαπάνην διαλύοντα et τριηραρχοῦντα tanquam e margine illata delevit Dobraeus audax. — ἐὰν δὲ τριακοσίων post τριηραρχοῦντα male repetita Vind. 1.

§. 21. 1) ὦ ἄ. Ἀθ. καὶ τὰ νῦν ὀφειλόμενα vulg. — καὶ τὰ νῦν ὀφειλόμενα, ὦ ἄ. Ἀθ. Σ. Aug 1. 2) ἅπαντ' om Ω. 3) μεῖναι pr Ω (non εἶναι). — διανεῖμαι Vulc. — εἶναι Pal 1. 4) χρηστὸν vulg. — χρηστῶν Y. Ω. F. Vind 3. — χρηστων Σ (sine accentu). — χρήστων Vat b. sic rectissime Bkk. Vid. in ejusd. Anecd. Chörobosc. p. 1260 med. At „numquam qui armamenta reipublicae debent appellantur χρῆσται, sed ut in Euerg. §. 21 identidem ὀφείλοντες. Deinde debitores nexui orationis videntur repugnare. nam si χρήστων vocabulo usus esset Demosthenes, deinceps dicere debebat non ταῦτ' εἰςπράξαντας, sed ut Euerg. l. c. τούτους sive ἕκαστον τούτων. Quare ego arbitror ad μέρος ἓν χρηστόν, uti antea, ita etiam post cogitatione

addendum esse τῶν σκευῶν τῶν ὀφειλομένων, et μέρος χρηστὸν significare partem armamentorum necessariam numero navium a singulis symmoriis instruendarum convenientem." Parreidt. l. c. p. 44. Imo χρηστὸν nusquam i. q. *necessarium*, χρήστων autem sententiae unice aptum. Vid. Böckh. Oecon. I p. 730 ed. 2. 5) ἑαυτῆς vulg. — αυτης Σ. — αὐτῆς Vind 6. 6) ἑκάστη Ald T. Per. 7) τὸ ἴσον om textus *Y* (habet marg). Lind. Vind 3. 4. pr Vat b. Appfr. 8) δὲ om Vind 4. 9) τῷ post ἑκάστῳ om β. ε. Aug 2. Bav (non *F*). v. pr *Y*. Vind 1. 3. 4. Pal 1. Vat b. Vulc. Reiskius delevit perperam. 10) τὰς post εἰςπράξαντας om β. Aug 2. Bav (non *F*). v. pr *Y*. Vind 1. 3. 4. Pal 1. Vat b. Vulc. Lind. Appfr. 11) ἃς om Rhed. Goth. Pariter ἂν om Lind. 12) ἑκάστη Goth. 13) παρασκευασμένοις (ας superscr.) Vat b. 14) Reiskius non plene h. l. distinxerat.

§. 22. 1) ἂν om Paul — καὶ παρασκευασθῆναι om Vind 4. 2) πλήρωσις vulg. (non Σ in textu, sed in marg. γρ). — πλήρωσιν Σ. 3) δὲ καὶ σαφὴς ὅθεν ἔσται vulg. (ἡσαφὴς ἔσται marg Per). — δὲ τίς. ἢ καὶ σαφὴς ἔσται Aug 2. *F*. v. Vulc. β. Vind 4. Pal 1. Vat b. Appfr. Ald V. — τίς. ἢ καὶ σαφὴς ὅθεν ἔσται *Y*. — δέ τις ἢ καὶ σαφὴς ἔσται Lind. — δέ τις ἢ καὶ σαφὴς ἔσται Vind 1. — δὲ τίς ῆ̄ (sic) καὶ σαφὴς ἔσται Vind 3. — τίς ortum est e depravato πλήρωσιν accusativo in nominativum πλήρωσις, quia interrogari in recta oratione non potest relativo ἣ πλήρωσις ἔσται. — ὅθεν καὶ σαφὴς ἔσται γρ marg. Σ. — δὲ καὶ σαφὴς ἔσται ε. — δὲ ἢ καὶ σαφὴς ἔσται Ω. — δὲ ει (ἣ superscr.) καὶ σαφὴς ἔσται Σ (manus ejusdem aetatis superscripsit ἣ, non ἤ, quum prima dedisset ει). — ὅθεν om Σ (in textu non habet). Lind. Vind 1. 3. 4. *F*. Aug 2. β. ε. Ω. v. Pal 1. Vat b. — Funkhaenelius (Diar. Ant. 1841 No. 116 p. 965) quia nesciebat ὅθεν in textu Σ abesse, genuinum putavit ἣ καὶ σαφὴς ὅθεν ἔσται et explicavit i. q. ἣ καὶ σαφὴς ἔσται καὶ ὅθεν ἔσται. Nos ὅθεν et in aliis omissum vel transpositum scholion explicando σαφὴς delevimus et πλήρωσιν a Bekkero in Σ non observatum recepimus. — ἔσται in eraso termino Σ (pr. εστιν?) 4) λέξω β. ε. Aug 2. Lind. Vind 1. Pal 1. Vat b. *F*. Ω. v. Appfr. At cf. Phil I §. 28 not. crit. 2. 5) δεῖ ante δ. Pal 1. 6) δώδεκα Vind 4. 7) σκεψομένους Ω (non aliter). ε. 8) ὦσιννεώςοικοι corr. in termino Σ (pr ὦσιννεωςοικου?)

§. 23. 1) τὸν δὲ τριήραρχον vulg. Trierarchi non erant magistratus, quibus sortitio navium permitteretur. Quum Demosthenes jubeat navali singulo continendas esse 30 triremes, cogitari non potest, quomodo singulus trierarcha, qui in singula Symmoria 120 erant, 30 triremes sortirentur. Contra, ut decem curatores, sic decem e tribubus electi Taxiarchi tribuum negotia militaria curabant, operam praestantes decem imperatoribus, qui pariter e tribubus electi erant. Cf. Böckh. Res Marit. p. 49 sqq. p. 210. et Oecon. I p. 731 ed. 2ae — τῶν δὲ τριηράρχων Fel. Weim. Maluit Wolfius. — τῶν τε τριηράρχων superscripsit Vat b. — τὸν δὲ ταξίαρχον Σ. Aug 1. α. γρ*Y*. Vind 6. Rectissime 2) καθ' ἕκαστον νεώριον (σκεψαμένους male repetit Vind 1), ἵνα ὦσι συμμορίαι δύο, τριήρεις τριάκοντα (καὶ add Vind 1. Ald etc.) φυλὴ μία add vulg. „Delendum manifestum scholion." *Dobraeus*. Non amplius ut olim (Diar. Antiq. 1842 p. 1228) necessaria mihi verba esse videntur, imo „si servantur, διελεῖν τρίχα referendum est ad τοὺς στρατηγούς, non ad ταξίαρχον. Quum vero non imperatorum esset locum, quem quaeque tribus sorte nacta esset, trifariam dividere, sed Taxiarcharum (Schömann. Jus publ. Gr. p. 253), ad ταξίαρχον autem διελεῖν pertineat, si verba litigiosa expellantur, patet cur haec — non Demostheni tribui malim." *Rüdigerus* De Dresd. p. 10 sq. Praeterea τριήραρχος εἰς Reiskius deesse putavit, toto loco errans. — om Σ. Aug 1 (qui in marg. habet, id quod Reiskius non observaverat). 3) ὃν δ' Bkk. e Wolfii conjectura, quia non viderant scholion esse resecandum. Dresd. habet δέ. Rüdiger. l. c. p. 11. — Proximum τόπον om pr *Y*. Vind 3. 4. Pal 1. Vat b. (cui sec. post λάχῃ addidit). 4) λάχοι (η superscr.) Vulc. 5) ὁκάστης vulg. Mor etc. ἑκάστη Σ. Aug 1. textus Per. Ald. Fel. — ἑκάστη Rhed. Goth. Paul. 6) ὅτου sine δὲ Vind 1. 7) τις Goth. 8) τριτην pr Ω. 9) πόσαι vulg. — ποσαι Σ. — ποῖαι Obs. Ald T. *Y*. Ω. γρ*F*. Vind 3. 4. Vat b. Vere. numerus enim et navium et trierarchorum e Demosthenis lege omnibus tribubus erat par, ut de illo non magis fuisset sortiendum quam de numero trierarchorum. Sed nominibus triremes distinctae erant et bonitate differebant. 10) ὁ (non δε) pr Σ, η addidit manus ejusdem aetatis. 11) ἔχει Vind 3. 4. Appfr. Ald V. Placet Reiskio. Vulgo post

πόσαι interpunxerant plene. — ἔχει (η) Rhed. — καὶ τριάκοντα — — ἔχῃ delet Dobraeus. Non necessaria quidem, sed cf. §. 19 not. 10. 12) καταστάῃ F. 13) καὶ om Rhed. Goth. 14) παρελίπομεν vulg. — παρελείπομεν Σ. Recte. nam νῦν i. q. *nunc* s. *verbis modo dictis*. Aristocr. §. 65: ὅτε — νῦν ἐπορευόμεθα. Cf. νῦν δὴ ἐλέγομεν Plat. Gorg. c. IV ibiq. Stallb. Namque νῦν cum omnibus fere temporibus conjungitur. — παραλείπομεν Bav. Per. Rhed. Goth. Vind 1. 3. Ω. Vat b. παράλειπομεν (ε) F. — παραλείπομαι Aug 1. α. Vind 6. 15) ἀκριβῶς πως vulg. (F?). — ἀκριβῶς πῶς Ω. Vind 3. 4. Pal 1. Vat b. — ἴσως Σ. Aug 1 (qui in marg. habet ἀκριβῶς (ἴσως)). Cf. Olynth. III §. 15 ibiq. annot. — ἀκριβῶς ἴσως α. Ald T. Rhed. Goth. Vind 6. — ἀκριβῶς πῶς Per. 16) ῥᾷον pr Σ, cui δ superscripsit manus ejusdem aetatis. 17) ἑαυτὸ Rhed. Aug 1. Vind 6. — ἑαυτῶν Vind 1. 18) „Deest ἑκάστου." *Reiskius*. Nihil deest, sed supple παντὸς e praegresso πασῶν.

§. 24. 1) οἶδα λόγον ὃν (ὃ δὴ pro ὃν ε) μέλλω λέγειν Σ et vulg. — οἶδα μέλλω λέγειν (om λόγον ὃν) α. Vind 6. — οἶδα λόγον ὃν μέλλων λέγειν Ald T. (e marg Mor?) — οἶδα μέλλων λόγον λέγειν Ω. Y. — οἶδα λέγω (voluit λόγον) μέλλων λέγειν Aug 1. — οἶδα λέγειν μέλλων λόγον λέγειν Vind 4. — οἶδα λόγον μέλλων λέγειν Reiskius de suo, secuti sunt alii. Sic habent Rhed. Per (in cujus marg. vulgat.). Goth. (Pal 1. Vat b?). — οἶδα ὄν, ὃ μέλλω λέγειν Dobraeus conjecit, certe delendum censens ἤδη. Nescio quid offenderit. construe particulam cum οἶδα. — Accusativus etiam sine participio ὄντα cum verbis sentiendi et declarandi conjungitur. Vid. ad Phil. I §. 18 (Prolegg. Crit.). Quodsi concedendum, vulgata simplicissima est. Quem usum quum Grammatici improbarent, ideo verba mutasse videntur. 2) δ' om Vind 6. 3) ἀληθῆ Ω. 4) εἰρηνικῶς Ω. 5) φανήσεσθαι vulg. — φανεῖσθαι Σ. Aug 1. α. Ald T. Rhed. Goth. — φανῆναι Vind 6. 6) ἂν Σ et vulg. — ἐὰν Rhed. Goth. Ω. α. ε. Ald T. Vind 6. 3. 4. Vat b. 7) καὶ habent Σ (erravit Dindorfius). Aug 2. — καὶ om vulg. 8) ἐὰν vulg. — ἂν Σ. Hermogen. Vol. III p. 414 sq. W. sic e memoria: ἔστιν ὑμῖν πόρος ὃν ἂν μὲν ἤδη ζητῆτε, οὐχ εὑρήσετε etc. 9) οὐδ εἰς τόδ' Ald. — οὐδ' εἰς τόδ' Pal 1. — ἀλλ' οὐδεὶς τόδ' marg γρ Per. 10) ἡμῖν vulg. — ἡμῖν (υ) F. — ἡνμιν Vind 1. — ὑμῖν Σ. Ω. Vind 3. 4. α. ε. γρ β. Ald T. Appfr. (ἡγησόμεθα νῦν Vat b.) 11) ἀποσχησόμεθα Vind 6. textus Per (in marg habet vulgatam). — ἀποχρησόμεθα Aug 1. α. Rhed. Ald T. 12) τί Pal 1. 13) οὗτος om Ω. Y. Vind 3. Vat b. Post hoc pronomen Reiskius cum Hermog. edit. male interpunxit signo interrogationis. 14) ὑπάρχων Aug 1. Vind 6. — γενησόμενος Hermog. (non Porti). 15) δὲ sine εἰς vulg. — δὲ εἰς Σ. Aug 1. Vind 6. Hermogenes: αὖθις δέ. Oppositionis causa superius εἰς τότε repetitur. 16) γε om v. Vulc. Hermog.

§. 25. 1) ταυτηνὶ vulg. — ταύτην Σ. α. Ald T. Per. Rhed. Goth. Vind 6. Aristid. T. IX p. 388, qui hoc ordine: Ὁρ. ταύτην τὴν πόλιν omissa compellatione. Post pronomen ante Bekkerum punctum erat, non signum interrogationis 2) ἐν ταύτῃ τηλικαύτῃ τὸ μέγεθος οὔσῃ Aristid. 3) εστιν pr Σ (εν add. manus ejusdem aetatis). — ἔνι Vat b. 4) πάσας Aug 1. Ald T. Vulc. (qui πάσας ante πόλεις colloc.) Rhed. Goth. α. ε. Y. Ω. Vat b. — ἁπάσας Σ et vulg. 5) ἔχουσι τὸν vulg. — τὸν om Σ. Aug 1. α. pr F. Vind 6. 6) οἱ ἐνταυθοῖ vulg. — οἱ ἐνταυθὶ Aug 1. — οἱ sine ἐντ. Σ. Bav. (F. v?) β. ε. Aug 2. Y. Ω. Vind 1. 7) φοβηθεῖεν ε. — φοβεῖ Vind 6. 8) ὡς πάρεστιν om Vind 1. 9) οὐχ vulg. — οὐδ' Σ. Klotz. Quaest. crit. p. 88 sq. — (οὐχ ὡς transpositis Vind 4). 10) ἴσον β. — ἴσον Vulc. 11) χρησμῳδεῖεν Ald etc. barbarum. — χρησμῳδοῖεν Σ et vulg. — „χρησμῳδοὶ εἶεν fort." Appfr. — χρησμῳδοὶ εἶεν Ald V. — χρησμῳδοὶ scil. φοβοῖεν conjecit Reiskius. placet Dobraeo. 12) οὐδὲ (sine ἂν) Vind 6. 13) εἰσενέγκαιεν . . . . ἂν post ἂν om Pal 1 (adscr. in marg).

§. 26. 1) φανερὰ (οβ) Goth. (Per?). — φανερά Rhed. — Codd. omnes plenum exhibent vocabulum, post quod vox insistit, ut postea inter δέ et οὔ, quare priores editt. interpungebant. 2) αἴσθοιτο Rhed. Goth. Vind 6. Ald T. 3) ουχικαν Σ. — οὐχ ἱκὰν i. e. οὐχ ἱκανὸν Ω. — οὐχ ἱκανὸν vulg. — Optativus requirit particulam ἄν, notio διδόναι e contextu expletur. — οὐκ ἂν Aug 1. γρ Y. Appfr. Ald T. Vind 6. — οὐχ ἑκὼν ἂν Reiskius de conjectura. 4) πρῶτον Vind 3. 5) αἱρήσηται Ω. 6) ὄντα πάντ' vulg. — ὄντ

sine πάντ' Σ. Quod non temere πάντ' ante simile ὄντ' omissum est, apparet e praeciso ὄντ'. 7) ἀπολωλεκέναι γρ Ind Lamb. 8) ἑαυτοῦ vulg. — αὑτοῦ Ω. α. ε. Vind 6. 3. Pal 1. Vat b. — αυτοῦ Σ. Aug 1. — αὐτοῦ β. Bav. Rhed. Vind 1. 9) καί om ejusque loco plenum circulum habet Vind 1. 10) προςενεγκεῖν Ald etc. v. Pal 1. — προεισενεγκεῖν F. Aug 2. — εἰςενεγκεῖν Σ et vulg.

§. 27. 1) καὶ γὰρ νυνὶ (νῦν Ω) πορίσαισθ' ἂν vulg. — καὶ γὰρ ἂν (sic) νῦν (sic) πορίσαιτ' ἂν Σ. — ἂν post γὰρ . . . . et ἂν post πορ. habent etiam F (non Bav, qui habet particulam post γάρ, om post optativum). v. β. Pal 1. Receperunt Turicenses duplicem particulam. Repetitur conditionis ad notionem augendam. Cf. Aristoph. Thesm. vs. 197 (= 196): καὶ γὰρ ἂν μαινοίμεθ' ἄν. Vid. Baeumlin. De Modis p. 370 sq. Stallb. ad Plat. Gorg. p. 475 E. — πορίσαιτ' etiam Weim. Cf. proxime πορίζειν. 2) εἰ vulg. — ἡ Σ. — ἢ Bav. (cum γρ εἰ). γρ F. Recte. orator enim, qui ne disceptandum quidem esse voluit, de pecunia nunc vel statuere cives vetat 3) πλειω Σ, in fine lineae om ν extremum. — πλεῖον (ω) Vind 6. 4) τὴν addidit Reiskius e β. Bav. habent F. Ω. v. Vind 1. 3. 4. Pal 1. Vat b. — om pr Σ (add. ejusd. aetatis manus) et vulg. Cf. infra πεντηκοστὴν et δωδεκάτην. Delevit Bekk. articulum. „Non certa omnibusque nota pars hic significatur, sed plures proponuntur, quarum nulla certa erat. alia enim alio tempore contribuebatur, quare articulus debet abesse.“ *Engelhardtus.* 5) εἰσφέρει Vat b. — εἰσφερεῖ sic sine ἐρεῖ Vind 1. 6) ἐκ. τις φέρει ἐρεῖ νῦν Vulc. — νῦν om Rhed. Per. Goth. Aug 1. Vind 6. Ald etc. Addidit Reiskius e β. Aug 2. Bav. Habent idem Σ. Ω. Vind 1. 3. 4. Pal 1. Vat b. codd Bkk. 7) ἐρεῖ add. vulg. — εἰςφέρειν ἐρεῖ Vind 6. — om Σ. (Rhed. Vind 3. 4?) Cf. οὐκοῦν — εἴκοσι. 8) τις om Goth. 9) τὰς addendum censet Dobraeus. At vid. ad Phil. II §. 28. 10) θεῷ Aug 2. 11) βούλεσθαι γρ Ind Lamb. Ald V. — βούλεσθε (αι) Per. 12) ὑμᾶς ε. Rhed. Vind 6. Ald. Fel. — ὑμεῖς (ἡμᾶς) Goth. — ὑμεῖς Per. 13) Post εἰςοίσειν videtur οὐκοῦν deesse. Cf. vs. 21. *Reiskius.* Non deest. supra Demosthenes aliam usurpavit figuram orationis, nec continuo ἀλλ' οὔτ' ἂν ἀνάσχοισθε κτλ. ab antecedentibus interserto tali κομματίῳ divelli patiuntur. *Schaeferus.* 14) ἂν ante ἀνάσχοισθε om Σ. (item post ἂν om Pal 1 ἀνάσχοισθε οὔτ' ante suum ἄν). 15) ἀνάσχησθε Vulc. 16) ἂν add. vulg. — om Σ. Aug 1. Vind 6. Pal 1. Ω (non habet). corr Y. Per. Goth. „Sine cunctatione delendum. orator enim confidentissime negat pecuniam, quamtumvis magna videatur, ἀξίαν εἶναι τοῦ πολέμου. Adde quod ad particulam ἂν requiri oporteret εἴη, cujus ellipsis certa exempla requiro. *Schaeferus.* At de hac ellipsi vid. ipsum Schaeferum ad Androt. p. 607, 10. et Saupp. Epist. Crit. p. 71 sq. Sed illorum codicum auctoritate obstante male particulam defendebat Funkhaenelius Quaest. Dem. p. 40 sq. De οὔτ' ἂν — οὔτε sine repetita particula ἂν cf. Plat. l. c.

§. 28. 1) ἡμᾶς v. γρ β. Aug 2. γρ Bav. Vulc. Pal 1. Vat b. — ημᾶς (ὑ) F. 2) τὰ μὲν ἄλλα Σ. — τἄλλα vulg. sine μέν. — τὰ ἄλλα Ω. 3) ἂν om Vind 4. 3. 4) ὁ καιρὸς οὗτος vulg. — οὗτος ὁ καιρὸς Σ. Aug 1. Rhed. Per. Goth. Vind 6. — οὗτος om. Bkk (non om Σ). 5) ἔλθοι v. Pal 1. Ald etc. 6) ὑπὲρ Vulc. — παρ Σ. παρά Goth. At cf. §. 38. Frequens confusio harum trium praepositionum. 7) ἡμῶν α. ε. 8) τοῦτο Aug 1. Ald T. Goth. Vind 6.

§. 29. 1) τριακοσίαι Vulc. — διακοσίαις Σ. Appfr. Ald V. — τριακοσίαις (δι) Vat b. Est frequens confusio etiam in Σ. Cf. Synt. §. 23 coll. Aristocr. §. 199. Item Aristocr. §. 110. §. 212. et proxime pro τριακοσίας Weimar. habet διακοσίας. Vid. Popp. ad Thuc. II, 13 fin. facile enim unum *H* in notis *H H H* excidit. De numero triremium cf. Cor. §. 238: τῶν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ἐκείνων ἀγωνισαμένων τριήρων, τριακοσίων οὐσῶν τῶν πασῶν, τὰς διακοσίας ἡ πόλις παρέσχετο, — αὐτὴ διπλάσια τῶν ἄλλων. Aeschyl. Pers. vs. 338: Ἕλλησιν μὲν ἦν | ὁ πᾶς ἀριθμὸς ἐς τριακάδας δέκα | νεῶν, δεκὰς δ' ἦν τῶνδε χωρὶς ἔκκριτος etc. itaque e vinctis verbis ejus testis, qui pugnae Salaminiae intererat, apparet idem numerus, quem orator dicit, navium graecarum 300, quarum 10 tantum bonitate excellebant, contra Persas valentes 1000 navibus, quarum 207 celeritate praestabant. Cf. Plutarch. Themist. c. 14. Herodot. VIII, 44: Ἀθηναῖοι μὲν πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους παρεχόμενοι νῆας ὀγδώκοντα καὶ ἑκατὸν μοῦνοι. ἐν Σαλαμῖνι γὰρ οὐ συνεμάχησαν Πλαταιέες Ἀθηναίοισι. Non

numeri causa redditur minoris h. l. nam ipsi Plataeenses navibus omnino carebant, quare cum Atheniensibus conjuncti horum naves complebant. Her. libr. cit. 1. Sed causa dicitur, cur soli Athenienses (sine Plataeensibus) pugnarint. At Chalcidensium 20 naves ab Atheniensibus instructae (Her. ib.) si adduntur, universae Atheniensium triremes erant 200. Her. l. c. 61. Plut. l. c. 11 et 14. Qui numerus efficitur hinc: primo *ad Artemisium* 127 et Chalcidensium 20 (universae ambarum urbium 140 secundum Diodor. XI, 12). Tum praeter illas auxilio missae 53. Her. l. c. 14. Cf. Diodor. XV, 78, secundum quem (XIII, 13) non 53, sed 50 navibus Atheniensium classis aucta erat. Omnium Graecorum ad Artemisium pugnantium triremes erant 271. Her. l. c. 2. Quem numerum (σοά) errans Tzetzes (ad Lycophr. 1427) ad Salaminem stetisse commemoravit. Accurate quidem Herodotus; sed pleno numero 280 naves Graecorum Artemisiae pugnae adscribit Diodorus l. c. Nec tam quam videtur dissentit Ctesias (p. 70 Bähr.) tradens: Ἀθηναῖοι πληρώσαντες ἑκατὸν δέκα τριήρεις φεύγουσιν εἰς Σαλαμῖνα. nam multae ad Artemisium naves perditae erant (Her. l. c. 16) et dimidia pars saucia (Her. l. c. 18). Ab Artemisio ad Salaminem navigarunt quidem omnes quae non captae aut demersae erant, sed completae atque ad pugnam instructae non plures fortasse quam illae 110. Verum multo idem scriptor a reliquis discessit ibidem narrans: Περσῶν μὲν ναῦς ἐχόντων ὑπὲρ τὰς χιλίας —, Ἑλλήνων δὲ ἑπτακοσίας. Nisi hunc numerum in τετρακοσίας (Thuc. I, 74 ibiq. Schol. et Krüger) mutandum esse credas, in plenum numerum pro 378 (Her. l. c. 48) sive pro 380 (id. ibid. 82) effectum, si Aeginetarum, ut videtur, omnes naves adnumerantur (vid. Leak. De Demis p. 190 interpr. Westerm.); necesse adnumerandae triremibus fuerint πεντηκόντεροι, quas in numerandis illis Herodotus excepit, et ad Artemisium pugnantes (VIII, 2: πάρεξ τῶν πεντηκοντέρων) et ad Salaminem. At pauciores erant πεντηκόντεροι, quae ibidem numerantur, quare praeferrem conjecturam de mendo numeri in Ctesiae reliquiis, nisi ibidem plures errores monstrasset Leakius loc. cit. p. 212. Etiam in Herodoti libris msctis notae singularum navium numeratarum falsae inveniuntur. Vid. intrr. ad VIII, 48. Omnes autem scriptores plus ducentas naves a Graecis contra Persas comparatas esse consentientes cum ipsius Demosthenis quum hoc tum altero loco 300 naves praedicantis affirmatione perhibuerunt. Quare quod Turicenses et Dindorfius codicem Σ secuti sunt, displicet, ipse Dindorfius in Annot. hoc sensit. „Quodsi nostro loco, inquit, διακοσίας et ἑκατὸν scripsit Demosthenes, non mihi videtur sciens falsos posuisse numeros (nam satis magnificum erat mille naves ab trecentis esse superatas), sed errore memoriae.“ Cui sententiae obstat alter ejusdem oratoris locus, ubi satis tenuis est numerus 300 pro 378 (Herodoti). Gravius etiam opponuntur solorum Atheniensium trecentae triremes proxime dictae illis trecentis Graecorum omnium. 2) ἑκατὸν omnes libri contra omnem historiam ab ipso oratore (Cor. l. c.) confirmatam. Quod nisi idem confirmaret, Ctesiae auctoritate vulgatam hujus loci lectionem qui defenderet non vehementer reprehendendus esset. Sed accedit, quod Ctesias narrat, quot naves Atheniensium ad Salaminem [ab Artemisio] fugerint instructae, Demosthenes utroque loco dicit, quot urbs *praebuerit* (παρέσχετο). Andocidis vero locum et secundum eum Aeschinis verba de centum Atheniensium navibus (Andoc. Pac. §. 5. Aesch. fals. leg. §. 173) post Persas devictos aedificatis nemo, credo, h. l. attulerit. Krüger. Stud. II p. 247. Böckhius autem (Oecon. Vol. I p. 276) nostrum locum aenigmati tam similem esse censet, ut pro spurio haberi posset, et Reiskius in ejusmodi locis fidem non esse postulandam putavit, sed oratoris consilium spectandum rei minuendae. At dimidiam partem pro toto numero prodere non est minuere sed mentiri idque duobus in locis. Quare Wesselingius ad Diodor. XI, 12 etiam nostro loco ἑκατὸν in διακοσίας corrigendum jussit, rationem hanc addens: „Existimabimus oratorem de gentis suae gloria detrahere voluisse?“ Etiam nunc omnibus calculis iterum iterumque diligenter aestimatis h. l. nota ὀγδοήκοντα (cf. Herod. et Plut. l. cc.) ob proximum παρεσχόμ. excidisse mihi videtur sive π′ ante hujus verbi primam literam sive 𐅅 Δ Δ Δ ob ejusdem verbi initium *ΠΑΡΕ.* De rariore ellipsi particulae καί inter majorem et sequentem minorem numerum cf. Ctesiae ἑκατὸν δέκα. Dem. adv. Phorm. §. 7: ἑκατὸν δεκάπεντε. Lacrit. §. 10 etc. Vix monendum est Demosthenem non de altera pugna cogitare, sed de omnibus triremibus contra Persas comparatis. 3) ὑμᾶς vulg. (ὑμᾶς αὐτούς, transposita, Aug 1. Per. Rhed. Goth.) — ἡμᾶς Σ. α. ε. Vind 6. 4) νῦν om vulg Habent Σ. Aug 1. α. ε. Ald T. Υ. Per. Goth. Rhed. Vind 6. Pal 1. 5) παρασκευασμένους Ω. 6) τριήρεις

om Aug 1. *α.* Vind 6. Uncis inclusit Bkk. Delendum jussit Schaeferus. At quum meliores codd. tueantur vocabulum in fine repetitum, graviter pronunciandum est et sic intelligendum, ut opponantur triremes reliquis navigiis. 7) *μή* om Aug 1. *α.* Vind 6. „Puto delendum et haec sic continuanda *ἀστικῶς: ὥςτε κομιδῇ μηδ' εἰ πάνυ μαίνοιτο νομίσαι ῥᾴδιον* ***ut prorsus ne si sit desipientissimus quidem habiturus sit pro re facili.*** Aliud valet *μὴ κομιδῇ* Plutarch. T. I p. 611 R. Schaeferus. At *μή — μηδ'* est repetitio negationis, ut ***non — ne — quidem.*** *μή* h. l. non cum *κομιδῇ* solo, sed cum tota sententia conjungendum est. Krüger. Gr. §. 65, 5 Ann. 17. Cf. infra §. 32 *οὐ μὴν οὐδέ.* 8) *εἰ καί* (pro *μηδ' εἰ*) ε. 9) *μενοιτο?* pr Σ (nam *αι* est in eraso). 10) *ῥ.τι εἶναι* Appfr. Vulc. — *ῥ.τι* (sine *εἶναι*) Σ. Aug 2. *β. F. Y. Ω.* v. *γρ* Ald V. — *ῥ. εἶναι* (sine *τι*) Aug 1 (?). Rhed. Goth. Vind 6. et vulg.

§. 30. 1) *πολύ* om vulg. Habet Σ. 2) *δὲ ἂν* vulg. — *δ' ἐὰν* Σ. 3) *διδῶ* Vat b. Vulc. — *διαδιδῶ* Vind 6. 4) *γάρ* om Aug 2. 5) *αἱ κρῆναι* Aug 1. *α.* Par Thiersch. Vind 6. Recepit Reiskius. 6) *ἐπιλιπεῖν* vulg. — *ἐπιλιπειν* v. pr *Y.* — *ἐπιλυπεῖν* Pal 1. — *ἐπιλείπειν* Σ. *Ω.* Aug 1. *α.* Vind 6. 4. 7) *καί* om Aug 1. *α.* Rhed. pr Per. Goth. Vind 6. In Vat b erasum est. „Recte abest. ***multa simul.*** Xen. Anab. V, 2, 1.“ ***Schaeferus.*** Omitti potest. Mid. §. 131. Plat. Polit. VI p. 492 B ibiq. Stallb. i. q. ***multi simul.*** At cf. Plat. Polit I p. 344 D. Vid. Reisk. Ind. s. v. *Ἀθρ.* 8) *λαμβάνει?* pr Σ (nam *η* in eraso). — Proxime *ὑμῖν* Per. Goth. Vind 6. 9) *ὀκτακισχίλια F.* v. *γρ β.* Vind 1. Pal 1. Est *γραφικὸν ἁμάρτημα.* Harp. Phot. s. v. *Ὅτι ἑξακισχίλια.* Cf. §. 19. Delenda jubet Schaeferus *ἑξ. ταλ.* tanquam interpretis. „Rectissime Schaeferus. Sed suspectum *τίμημα.* An *ἡμῖν δὲ τὴν χώραν ὑπάρχειν* [infinitivum habet Harpocr. cum Photio] *ἀφορμὴν ἀκούσεται?* ***Dobraeus.*** 10) *ἀκούσεται* Σ. *Ω.* Par Thiersch. Ald V. Aug 1. 2. *F.* Vind 6. 3. 4. Rhed. Goth. Pal 1. Vat b. Per. Vulc. Fel. — *ἀκούσετε* vulg. Barbarum. 11) *ἐπόντας* (*εἰπόντας?*) pr Σ (correctrix ejusd. aetatis add *ι*). 12) *τὸν ἐπιόντα ἐκεῖνον* Fel. sed Ind. F. *τοὺς ἐπιόντας ἐκείνων.* 13) *ἀμυνόμεθα* Ald T. Per. Goth. 14) *ἐν* om *γρY.* Aug 1. *α.* pr Per. Vind 6. Fortasse hiatus causa, qui non offendit. Vid. ad Synt. §. 21 n. 4. 15) *καὶ Σαλαμῖνι* om vulg. Habent Σ. *γρF* (non habet Bav.). Esse ab ipso oratore locum maritimae pugnae additum verisimile est, quia de triremibus egit. 16) *ὑμᾶς* Rhed. Per. Goth. Vind 6. 17) *ἐπιλιπεῖν* vulg. — *ἐπιλείπειν* Σ. Vind 4.

Zu der bevorstehenden Prüfung, welche vom 29 März bis Vormittags d. 2 April in den Classenzimmern zu den gewöhnlichen Unterrichtsstunden gehalten werden wird, und zu der Progressionsfeierlichkeit habe ich die Ehre alle Hohe Gönner und Freunde unserer Schule und die Hochgeschätzten Eltern unserer Schüler ergebenst einzuladen.

Progressionsfeierlichkeit

im Kaiser-Saale

den 2. April Nachmittags um 3 Uhr.

Gesang.

Vortrag des Rectors.

Versetzung VI — V.

Heinr. Jos. Kirschbaum II: Ueber den Einfluss der Einführung des Christenthums in Deutschland.

Versetzung IV — III.

Robert Lang I: Vergleichung der Lykurgischen Verfassung mit der Solonischen.

Versetzung II — I und Entlassung.

Gesang.

Verzeichniß
der
Lectionen im Gymnasium
zu Frankfurt a. M.
nach
Classen und Lehrstunden geordnet
für das
Sommer-Halbjahr
1852.

Uebersicht.

	I.	II.	III.	IV.	V.	VIa	VIb	St.	
Protest. Religionslehre	1	1	1	1	2	2	2	10	
Deutsche Sprache und Styl-Uebungen	2	2	2	2	4	4	4	20	
Lateinische Sprache	9	10	10	10	10	10	10	69	
Griechische Sprache	6	6	6	6	—	—	—	24	
Französische Sprache	2	2	4	4	4	—	—	16	
Mathematik	2	3	2	4	4	4	4	23	
Physik	2	—	—	—	—	—	—	2	
Naturbeschreibung	—	—	—	—	2	2	2	6	
Erdbeschreibung	—	—	—	2	2	2	2	8	
Geschichte	4	3	3	2	—	—	—	12	
Classſ. Alterthumskunde	2	—	—	—	—	—	—	2	
Schreiben	—	—	—	—	2	2	4	8	
	30	27	28	31	30	26	28		200

Besondere Abtheilungen.

	I.	II.	III.	IV.	V.	St.	
Katholische Religionslehre	2	2	2	—	—	6	
Hebräische Sprache	2	2	—	—	—	4	
Englische Sprache	2	2	2	—	—	6	
Singen	2	2	2	—	—	6	
Zeichnen	2	2	2	2	2	10	
							32
						Zusammen . .	232

Diejenigen Lehrstunden, deren Besuch von dem erklärten Willen der Eltern oder Pflege-Eltern eines Schülers abhängt, sind durch lateinische Schrift bemerklich gemacht. Der Eintritt in dieselben muss im Anfange des Semesters geschehen.

Montag und Donnerstag.

	Prima.	Secunda.	Tertia.	Quarta.	Quinta.	Sexta [a].	Sexta [b].
7 bis 8			Mathematik. Oppel.				
8 bis 9	Deutsch. Weismann.	Gramm. et Exerc. gr. Rödiger.	Französisch (Gram. Rod) Ernst.	Geographie. (Roon). Hechtel.	Lateinisch. (Krebs) Gutermann.	Religion. ev. prot. (G. Schmidt.) Scholl.	Latein. Gramm. Schmidt.
9 bis 10	Homer. Ilias. Rödiger.	Horat. Od. & Virgil. Schwenck.	Caesar. Weismann.	Latein. Gramm. Gutermann.	Latein. Gramm. Scholl.	Latein. Gramm. Hechtel.	Latein. Exposition. (Krebs.) Schmidt.
10 bis 11	Sophocles. Schwenck.	Mathemat. Oppel.	Griechisch. (Lucian.) Weismann.	Griechisch. (Jacobs I.) Gutermann.	Deutsche Grammat. Scholl.	Latein. Exposition. (Krebs.) Hechtel.	Rechnen (Hahn.) Schmidt.
11 bis 12	Religionslehre. Evangel. Protest. ☽ | ♃ Gutermann. Kathol.	Mayer.		Phaedrus Latein. Repet. Weismann.	Singen. Meggenhofen.	Rechnen. (Hahn.) Scholl.	Zeichnen. Hoff.
2 bis 3	Geschichte. (Weber) Kriegk. Für die Kath. Steingaß.	Xenoph. Rödiger.	Lat. Repet. Ovid. Vömel.	Mathemat. Oppel.	Erdbesch. (Roon.) Hechtel.	Schreiben. Lauten.	Deutsche Grammatik. Schmidt.
3 bis 4	Mathematik. (Herling.) Oppel.	Cicero. Rödiger.	Geschichte. (Beck) Kriegk. Für die Kath. Steingaß.	Französ. (Exerc.) Ernst.	Schreiben. Lauten.	Deutsche Grammatik. Hechtel.	Deutsche Orthographie. Schmidt.
4 bis 5	Hebräisch. Auerbach.	♃ Geschichte. (Weber) Kriegk. Für die Kath. Steingaß.		Singen. Meggenhofen.	Französ. Abtheilung I. (Hirzel & Albrecht) Ernst.		

Dinstag und Freitag.

	Prima.	Secunda.	Tertia.	Quarta.	Quinta.	Sexta a.	Sexta b.
8 bis 9	Thucydides Vömel.	♂ Mathem. Oppel. ♀ Französ. (Molière) Ernst.	Lucian. Weismann.	Griechisch. (Heß.) Gutermann.	Religionsleh. Ev. Protest. (G. Schmidt.) Scholl. Kathol.	Zeichnen Hoff.	Religionsleh. Ev. Protest. (G. Schmidt.) Hechtel. Mayer.
9 bis 10	♂ Exerc. Gr. ♀ Alterth. Vömel.	Latein. Exercit. (Strack.) (Weber) Rödiger.	Latein. Exercitia Weismann.	Mathemat. Oppel.	Latein. Prosaiker. Eutrop. Scholl.	Latein. Grammatik. Hechtel.	Latein. Grammatik. Schmidt.
10 bis 11	Livius. Rödiger.	Hor. Od. & Virgil. Schwenck.	Ovid. Vömel.	Geschichte. (Beck) Kriegk. Für die Kath. Steingaß.	Naturbesch. (Baumann.) Hechtel.	Rechnen (Hahn.) Scholl.	Rechnen. (Hahn.) Schmidt.
11 bis 12	Horat. Serm. & Juven. ♂ Schwenck. ♀ Englisch I. Gands.	♂ Französ. (Molière) Ernst.	♂ Englisch. III. Gands.				
2 bis 3	Physik. Oppel.	Geschichte. (Weber) Kriegk. Für die Kath. Steingaß.	Griech. Grammat. Exercitia. Weismann.	Französisch. (Charl. XII.) Ernst.	Rechnen. (Hahn.) Scholl.	Naturbeschr. (Baumann.) Schmidt.	Schreiben. Lauten.
3 bis 4	Geschichte. (Weber) Kriegk. Für die Kath. Steingaß.	Englisch II. Gands.	Französ. (Vinet II.) Ernst.	Latein. Exercitia Gutermann.	Deutsche Stylarbeit. Scholl.	Deutsche Orth. Hechtel.	Naturbeschr. (Baumann) Schmidt.
4 bis 5		Hebräisch. Auerbach.	♂ Geschichte. (Beck) Kriegk. Für die Kath. Steingaß.	Lateinisch. (Jacobs Clio.) Gutermann.	Französ. Abtheilung II. (Hirzel & Albrecht) Ernst.	Singen VI. Meggenhofen.	

Mittwoch und Samstag.

	Prima.	Secunda.	Tertia.	Quarta.	Quinta.	Sexta a.	Sexta b.
8 bis 9	Französisch. Ernst.	Homer. Od. Rödiger.	Deutsch Weismann.	Griech. Grammatik. Gutermann.	Mathemat. (Hahn.) Scholl.	Erdbeschr. (Roon.) Hechtel.	Erdbeschr, (Roon.) Schmidt.
9 bis 10	Cicer. Oratt. Schwenck.	Cicero. Rödiger.	☿ Caesar. ♄ Latein. Grammat. Weismann.	Lateinisch. (Jacobs Clio.) Gutermann.	Latein. Exercitia ☿ pro loco ♄ ex temp. (Schirlitz.)	Latein. Exerc. ☿ pro loco ♄ ex temp. (Klippel.) (Milter.)	Latein. Exerc. ☿ pro loco ♄ ex temp. (Klippel.) (Milter.)
10 bis 11	Horat. Serm. & Juven. Schwenck.	Deutsch. Weismann.	Mathemat. Oppel.	Deutsch Gutermann.	Scholl.	Hechtel.	Schmidt.
11 bis 12	Latein. Exerc. dom. (Weber) Schwenck.		Ev. Prot. Religionslehre. ☿ Gutermann. Kathol.	Ev. Prot. Religionslehre. ♄ Gutermann. Mayer.	Zeichnen Hoff.		Schreiben. Lauten.
2 bis 3	Englisch. I. ☿ Gands.		Englisch. III. ♄ Gands.	Zeichnen. Hoff.			
3 bis 4			Zeichnen I — III. Hoff.				